

[Hans Thyge Jacobsen.]

haft sin Arbejdsfortjeneste, medens han har haft Arbejde, en Arbejdsfortjeneste, som for manges Vedkommende er af en saadan Størrelse, at mangan Detailhandler og lille Haandværker ikke drømmer om at naa op dertil. Tilbage bliver saa, hvad den højtærede Socialminister har anmærket i sin Tale, da han forelagde dette Lovforslag, dem, som han med en heldig Betegnelse, synes jeg, kalder de langvarigt arbejdsløse; det er dem, det drejer sig om.

Men jeg vilde henstille til den højtærede Minister at overveje, og jeg vil henstille til det Udvalg, som bliver nedsat, at overveje, om det ikke vilde være muligt ved Arbejdsløshedstallets Offentliggørelse at lade en Analyse komme til Syne, saaledes at Offentligheden fik et klart Billede af, hvad det vil sige at være arbejdsløs — thi det vil jo sige mange vidt forskellige Ting —, om man altsaa ikke ved den ugentlige Offentliggørelse af Arbejdsløshedstallet kunde faa et Skel mellem dem, der er, hvad jeg vil kalde teknisk arbejdsløse, og dem, der er, hvad den højtærede Minister saa rigtigt har kaldt for langvarigt arbejdsløse.

Med Hensyn til de Arbejdsopgavers Karakter, som Lovforslaget omtaler, ser jeg med Tilfredshed, at den højtærede Minister i Bemærkningerne udtaler, at det er efter en foreløbig Undersøgelse, man har skitseret disse Arbejdsopgaver: Anlæg af Veje i Klitter og Plantager, Bepantninger o. s. v. Det vil jo sige, at man under det videre Arbejde med Lovforslaget her paa Rigsdagen maa kunne naa til en mere fyldestgørende Beskrivelse af Arbejdsopgaverne. Jeg ved godt, at det er en udbredt Anskuelse i Befolkningen, at man hellere maa lade de arbejdsløse trille Jord frem og tilbage med en Trillebør end lade dem gaa ledige paa Understøttelse. Denne folkelige Opfattelse, at man bare skal lade de arbejdsløse Medborgere nytteløst trille rundt med en Trillebør, kan naturligvis ikke sættes i Højsædet, nogen Mening skal der nu aligevel være med Arbejdet. Naar vi ved en Lovgivning som denne skal fastsætte Arbejdsopgaver, maa vi selvfølgelig drage Omsorg for, at det bliver Arbejder, der er nogen Nytte til.

Jeg vil ogsaa gerne gøre en Bemærkning om Arbejdsopgavernes Virkninger. Naar det offentlige skal komme den arbejdsløse Medborger til Hjælp ved Arbejders Igangsættelse, maa Endemaålet være, at han hører op med at være arbejdsløs, at han bliver sat i Stand til at klare sig selv. Jeg henleder her ærede Medlemmers Op-

mærksomhed paa den Pjece, vi har modtaget fra Kontorchef Müller i Københavns Magistrats tredje Afdeling; i den Pjece er der peget paa noget af det rigtige. Jeg er ikke i Stand til bestemt at sige, om Kontorchef Müllers Planer lader sig realisere, eller i hvilket Omfang de lader sig realisere, men der peges i Pjecen paa det rigtige Endemaal: den kronisk arbejdsløse Medborgers Anbringelse i et Brug eller en Virksomhed, hvor han kan klare sig selv. Det forekommer mig, at Ministerens Lovforslag slet ikke sætter ind her. Hvis dette Lovforslag gennemføres, vender den arbejdsløse, som faar Adgang til Arbejde, automatisk tilbage til de arbejdsløses Rækker, naar det igangsatte Arbejde er fuldført. I og for sig bliver han ikke gjort til andet end det, han hele Tiden har været: en arbejdsløs Medborger.

Jeg vil saa indtrængende, som det er mig muligt, henstille, at vi i det kommende Udvalg koncentrerer os — deri giver jeg det ærede Medlem Hr. Lundberg Ret — om at faa dette meget vanskelige, men ogsaa meget betydningsfulde Spørgsmaal belyst og forhaabentlig bragt til en i hvert Fald delvis Afgørelse.

Endelig vil jeg gerne spørge den højtærede Minister, hvorledes den Forskel skal forstaaes, der er mellem Arbejdsløshedsraadets Udtalelse paa Side 16 og Ministerens Forslag. I Arbejdsløshedsraadets Bemærkninger, der jo ellers danner Grundlaget for Ministerens Lovforslag, staar der:

„Lønsatserne maatte da direkte fastsættes i Loven, og det maatte af Loven fremgaa, at det er en Pligt for de paagældende at tage anvist Arbejde, saaledes at de paagældende i Tilfælde af Vægning under Henviisning til Lønvilkaarene vilde miste Ret til Understøttelse.“

Dette har den højtærede Minister ikke taget til Følge i sit Lovforslag, og her staar vi egentlig ved Kærnen i det hele. Jeg sætter som en Mulighed, at Lovforslaget bliver gennemført, men at de arbejdsløse saa ikke bryder sig om Loven.

Jeg ved naturligvis godt, at der er mange, mange arbejdsløse, der vil bryde sig om det, men her skal vi jo drøfte alle Muligheder, og jeg ved ogsaa, at det er jo ikke saa ligetil at faa de langvarigt arbejdsløse fra de store Byer, og da navnlig ikke her fra København, til at begive sig til Vestjyllands Klitter og Heder ... (Afbrudelse). De behøver det heller ikke, siger det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen! Ja, men saa forstaar jeg ikke, hvad Meningen er med det hele ... (Afbrudelse). De har nogle derovre! Nej, i Vestjyllands Klitter og Heder